

Původní recenzi na knihu Guillaume Fayeho: *Avant-Guerre: Chronique d'un cataclysme annoncé* napsal Michael O'Meara (autor knihy o hnutí Nové pravice *New Culture, New Right: Anti-Liberalism in Postmodern Europe*) a byla uveřejněna v magazínu *The Occidental Quarterly* č. 3/2003. Zkrácená verze recenze byla uveřejněna pod názvem *Zpráva o začínajícím kataklyzmatu* na zpravodajském portálu *Zprávy24* dne 10. dubna 2005, odkud ji přejímáme.

V Evropě sa teraz začína rozmáhať veľké množstvo rôznych pravičiarских hnutí. Jedným z nich je napríklad tzv. „Nová pravica“, ktorej typickým predstaviteľom a zakladateľom je Alain de Benoist. Autor knihy sa s ním zoznámil ešte v 80-tych rokoch ako novinár, ale neskôr sa ich názory začali rozchádzať. Na rozdiel od náhľadov Novej pravice a iných hnutí, Guillaume Faye vidí hlavnú hrozbu pre Európu nie natoľko v Spojených štátoch, ale predovšetkým v treťom svete, ktorý už teraz spôsobuje v európskych krajinách demografickú katastrofu. I keď autor kritizuje americké vlády a súhlasí s hodnotením, že americká judeo-liberálna nová trieda je zodpovedná za démonizovanie európskej kultúry a minimalizovanie jej autonómie, za nepriateľa pokladá tretí svet, lebo imigrácia z tohto sveta teraz už ohrozuje biologickú existenciu európskej populácie.

Autor súhlasí s Carlom Schmittom a tiež sa nazdáva, že Spojené štáty sú pre Európu skôr protivníkom, nie vyložené nepriateľom – protivníkom, ktorému treba oponovať, ale v tomto prípade nejde o boj na život a na smrť. Pre Európu je smrteľným nepriateľom islam; ten otvorene hlása, že Európu si už úspešne podmaňuje a že je to len otázka času, kedy obyvateľstvo z islamských krajín prevýši počet domáce, čo bude znamenať koniec „bielej“ civilizácie a nadvládu islamu nad celým svetom. Už teraz čelí polícia v európskych krajinách sústavne krvavým výtržnostiam islamských gangov, nehovoriac o zločinnosti a o chaose, ktorý táto imigrácia do spoločnosti vnáša. Islamský svet si vytýčil za cieľ „dobyť“ Európu (dar-al-Harb), a urobiť z nej „svoju budúcu islamskú domovinu“. Niet pochyb, že európskej civilizácii hrozí pohroma a v centre toho zápasu, ktorý bude nasledovať, bude stáť predovšetkým Európa a Rusko, nie Amerika. Tá katastrofa môže konečne prebudiť ospalé európske obyvateľstvo všade vo svete. Ľudia si budú musieť uvedomiť, kam ich zahnali liberálne sily v médiách, v rôznych demografických, kultúrnych a inštitucionálnych nadáciách, na vysokých školách; tie sily založili veľký počet „anti-rasových“ organizácií, pokúšajúcich sa umlčať všetkých kritikov, ktorým sa nepáčia zmeny, aké so sebou imigrácia z tretieho sveta prináša. Táto „nová trieda“ učí bieleho človeka zbabelosti, rezignácii, úniku od reality (drogy, atď.) a seba-deštruktívnemu humanitarianizmu.

Túto situáciu potom zneužíva (vo Francúzsku) militantnejšia časť islamského obyvateľstva, ktorá sústavne vyzýva k džihádu proti „bielemu syru“. Autor hovorí, že sa neustále zdôrazňuje fakt, že aj islamské komunity majú svojich „umiernených“, ale toto teraz už prestáva mať význam, lebo fundamentalisti prebúdajú tie najnižšie vášne takmer vo všetkých. A moslimi si trúfajú zaujímať také agresívne postoje, lebo si myslia, že si to môžu dovoliť. Spojené štáty sústavne vyvíjajú nátlak na Európu, aby do svojich radov prijala islamské Turecko. Islam vždy verne slúžil americkým záujmom a pomáhal im pri

presadzovaní ich ambícií - vytvorenie globálnej dediny, v ktorej by mali hlavné slovo Spojené štáty a ich súkromné korporácie a spoločnosti. Z tých dôvodov sa Spojené štáty vždy snažili Európu - a Rusko - oslabiť, rozoštváť, rozdeliť. Preto pomáhali finančne a výzbrojou Albáncom, Čečencom a iným skupinám. Spojené štáty systematicky rozduchovali islamské vzbury, aby realizovali svoje vlastné strategické ciele. A islamskí militanti začali organizovať nové (tretie) ozbrojené dobytie Európy. Autor knihy vidí v rozmachu islamu v Európe úvodnú salvu oveľa väčšieho zápasu o budúcnosť tohto kontinentu. Jeho militantná opozícia proti islamu však nepripomína taktiku usmerňovačov prezidenta Georgea Busha. On tvrdí, že zápas proti islamu, to je oslobodenie Európy od nebezpečenstva, ktoré ohrozuje jej samotnú existenciu - nie ospravedlnenie ďalšej sionistickej agresie.

Autor sa nazdáva, že situácia v Európe sa ďalej bude vyvíjať tak, že napokon bude dochádzať k pouličným bojom medzi rôznymi súperiacimi rasovými komunitami, ku guerilovým prepadam, k mega-teroristickým útokom, možno dokonca aj s použitím „špinavých bômb“ a k inváziám armád susedských islamských krajín konvenčného štýlu. V dôsledku tohto Európa buď zanikne alebo sa znovuzrodí. Budúce konfrontácie v každom prípade vytvoria situáciu, kedy už nebude možné veriť súčasným „politicky správnym“ zavádzaniam a idealistickým klamom a držať sa ich. Keď dôjde k vyostreniu konfliktov a k vojnovej situácii, všetky jemnosti a rozptýlené idey mysliteľov a tých, čo sa za nich len vydávajú, ktoré dlho zavádzali Európanov, sa budú musieť prestať počítať a takisto tie odlišnosti, ktoré ich historicky rozdeľovali. Vtedy heslo „peniaze a potešenie“ bude musieť vystriedať iné: „krv a zem“ a to budú definovať len tradície, spôsob života a genetické princípy. Situácia, v akej sa dnes nachádzajú Európania je možno neradostná, ale v takejto hodine, kedy hrozí, že sa beznádejne stratí všetko, zároveň sa dostavuje aj príležitosť pre renesanciu. Autor predvída, že hudobným nápevom 21. storočia nebude orchestrálna óda na radosť, ani kostrbatá veršovačka mestskej lúzy, ale pravý vojenský pochod, založený na starovekých duchovných piesňach. A Európania na oboch stranách Atlantiku by mali s jeho mocným rytmom držať krok.